

zamudile svetiti; mrzel sever je bril ter je zjasnil nebó.

„Zdaj vendar ne moreta odriniti, je rekel gospod sosed, snega je dva črevlja visoko; jutri v ime božje pojdetá.“

„Res da se poti ne vidijo“, bojazljivo pristavi gospod kaplan.

„Vi le ostanite, gospod kaplan, reče Lurški župnik, jaz pa imam doma bolenike, jaz moram domú; jaz poznam naše gore, in gore poznajo mene.“

Zastonj ga pregovarjajo, da naj ostane; misel na bolenike, je zmagala vse overe. Zdaj je seveda tudi gospod kaplan hotel župnika spremiti. V to pa Peyramale ni privolil, rekši: „To bi meni bilo malo haska, vaša noga goram ni vajena, mene pa bo ta-le gorjača rešila“, in že je korakal doli po bregu.

Kar je dobri gospod rekel, je bila gola resnica; on je res poznal bregove, in ni zašel in ni zgrešil prave poti, ampak varno je prišel po stranskih potih na vozno cesto, a imel še je sploh dve uri pota do Lurda.

Jasna noč in visoki bregovi, ki so kakor stražniki stali okoli njega, in so se pri mesecu svetili, kakor v srebrnem orožju, so budili blage čute v srcu našega ponočnega romarja ter mu sladili sicer trdo in težavno pot.

V hipu za njim nekaj zašumoče, kakor bi kdo rahlo stopal za njim. Peyramale se ogleda in vidi kakih dvajsti korakov za seboj strašanskega volka, čegar oči so žarele, kakor lokomotiv po noči, če se bliža postaji.

Župnik mirno koraka naprej in le časih se ogleda ter opazuje volka, kaj da namerava. Volk je zvesto spremljal Peyramaleja, kakor gre strežaj za velikim gospodom; ni se mu sicer približal, pa tudi za korak ni zaostal. Če je postal župnik, ustavil se je tudi volk, in če je župnik nadaljeval svojo pot, kimal je tudi volk za njim.

Na enkrat se župniku zdi, da je volk hujše zacopotal. Ko se ogleda, oj groza in strah! strežaj je dobil tovariša, dva volka vstric sta stala za župnikom, ter si menda že tudi zobe brusila za Peyramalejeve stare kosti. Zdaj, ko sta bila dva, sta jo tudi nekoliko bolj srčno napela za župnikom, in nevarnost se je za-nj podvojila. Peyramale je šel varno naprej in če je dvakrat stopil, se je zopet obrnil in je z gorjačo zavihtil, da je zapela po zraku.

Dober četrt ure hoda je župnik še imel do mesta, ko zapazi, da zdaj že tri volče mrhe kažejo svoje zobe zadi za njim. Pare so bile tako drzne, da so časih že dolge škrice župnikove suknje zasegale. Da se obrani troje sovražnikov, moral se je drugači postaviti. Sklenil je navzrit iti in mahal je z gorjačo, kakor bi godce vodil, ki bi mu imeli zagosti. Lačnjaki so ga varno spremljali in so menda pri-

čakovali, da se župniku spodrsne ali da krivo stopi, da mu potem pošlatajo na žilo.

Ko dospejo do prve hiše v mestu, se odprejo hišna vrata in na prag stopi gospodar. Ko zagleda župnikovo spremstvo, začne na ves glas na pomoč klicati. Zdaj se vé, da so jo strežaji pobrisali, da jim razdraženi Lurdčani na kožo ne pogledajo. Gospod župnik pa se odkrije svojemu rešitelju, si zbrise znoj s svojega čela ter reče: „Ne upijte vendar tako! saj vidite, da so me samo le spremljali domu, a zdaj ko sem v mestu, so se pa takoj poslovili.“

Drugi den so se Lurdčani šalili ter rekali: „Pač škoda, da ste mrcine pregnali. Ko bi jih naš gospod v farovž dobili, bi še jih spreobrnili, in kako bi se njihovi vrstniki na gorah čudili, če bi lopovi mesto volče dlake, ovčjo kožo domu prinesli.“ (Dalje prih.)

Smešnica 32. Žena: „Kaj, si se ga pa že sopet navlekel? Ti ga boš pač tako dolgo pil, da si boš smrt navlekel.“ Mož: „Le tiho bodi, žena, saj veš, da mora tudi smrt imeti svoj uzrok.“

Razne stvari.

O priходу Čehov v Ljubljano.

Slov. ljudstvo na Malem Štajarju pozdravlja pristrčno brate Čehe na slov. zemlji. Da-si nima sreče, izraziti jim svoje bratovske ljubezni na svojih tleh, pridružuje pa se v tem srečnišim bratom svojim na Kranjskem ter kliče njih vrlim českim gostom: Na zdár! Ne udajmo se!

(Cesarski dar.) Svitli cesar je podelil občini na Kapli 300 fl. za razširjenje njih šole.

(Visoki gost.) Nadvojvoda Albrecht, nadzornik c. kr. vojske, prišel je v torek zvečer v Maribor ter si je ogledal v sredo c. kr. vojaštvo, kar ga je v našem mestu.

(Odlikovanje.) Sv. Oče papež Leon XIII. so dali č. g. Einspielerju, c. kr. profesorju v pok. v Celovcu, za zasluge njegove na cerkvenem polju dostojanstvo svojega častnega kamornika. Sláva!

(Slov. šola.) V Ormožu se je v nedeljo, dne 7. avgusta, sijajno ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda. Ona šteje že nad 150 ustanovnikov in letnikov. Pri koncertu bilo je nad tisoč ljudi navzočih, med njimi 350 Hrvatov.

(Mrknjenje.) V petek po veliki gospojnici, to je dne 19. avgusta mrkne solnce. Pri nas se vidi mrak od 5. ure 7. minute v jutru tje do 6. ure 2. minute.

(Prošnja.) Odšla je iz Ročice pri sv. Jakobu v Slov. gor., deklina Polona Likovič, mutasta, 26 let stara. Ako kdo vé za njo — v Žrjavcih pri sv. Lenartu so jo videli — prosi se, da naznani, ali jo domov spravi.

(Poroka.) Gosp. Tom. Romih, učitelj na mestjanski šoli v Krškem, poprej na ljudski šoli na Ptuj, se je poročil te dni z gospico Terezijo pl. Raab. Čestitamo!

(Požar.) V noči 9. avgusta je nekdo užgal voz sena, ki je stal pred hišo gostilnice g. Lorberju v Mariboru. Seno je seveda zgorelo, druge nesreče pa ni bilo.

(Nevihita.) Dne 2. avg. je toča hudo poklestila Slov. gorice. Grozno je že pobila isti den v Arvežu, v Lučanah, ter se nad sv. Jurja, nižje Svičine pritepla k sv. Ilju, potem je skoro celo župnijo sv. Jakoba v Slov. goricah obiskala. Posebno je razsajala nevihta na Počeniku, kjer je debela drevesa pipalo, lamalo, popolnoma pa gorice vničilo. Od ondi je šla k sv. Ani ter je v Ščavnici končala grozno potovanje!

(Z Dobrne) se nam piše, da je vrli trgovec g. Robič dne 8. avgusta priredil neko zabavo, katere čisti dohodek je namenjen za vbožne učence tamošnje šole.

(Nerodnost.) Nekateri ljudje ne vedó kaj pametnega povedati, pri tem pa vse eno hočejo imeti besedo ter udrihnejo zato po svojih političnih nasprotnikih. Tak možicelj je g. A. Massati, zlatar v Mariboru. Le-ta je na zboru obrtnikov na Ptuj udrihal po Slovencih, katerih v zboru ni bilo, da se mu je le isknilo izpod zobi. No, z obrtnijo g. Massatija in njegovih pristašev tudi ne stoji, Bog zna, kako lepo.

(Čast doktorja.) G. Janko Pajk, prej profesor na c. kr. gimnaziji v Mariboru, sedaj pa na II. gimnaziji v Brnu, je postal dne 26. julija na c. kr. vseučilišču v Beču doktor modroslovja.

(Železnica.) Okr. zastop v Celju je v svojem zadnjem zboru dovolil 40.000 gold. za železnico Celje-Šoštanj-Velenje. Ob enem pa tudi pritrdil predlogu, naj se napravi prošnja za njo do dež. in drž. zbora. Z ozirom na to, da imamo na slov. Štajarju le malo železnic, priporoča se ta sklep okr. zastopa.

(Bajonet.) Mat. Kržišnik, lovec v c. kr. 10. bataljonu v Celju je prišel v noči 1. avg. z dvema fantoma v pretep ter mu je eden njiju z lastnim bajonetom prsi prebodel. Zločinec je št. Koželj iz Bukove žlake pri Celju.

(Požar.) Dne 21. julija je vničil požar pri sv. Duhu v slov. gor., dve stanovanji z gospodarskimi poslopji vred do tal. Nesreča je s tem večja, ker nobeden omenjenih gospodarjev ni bil zavarovan. Gospodarji zavarujte se tedaj ob času!

(Čudno.) V Kozjem je volil tovnjej prejšnji okr. zastop može v okr. šolski svet. Kako se pride on do te pravice, nam ni možno izpoznati. Izvoljeni pa so ti le gg.: S. Waczulik, lekar v Podčetrku, J. Stadler, c. kr. poštar pri sv. Petru, Ferdo Kunaj, posestnik pri sv. Petru, dr. Fr. Rausch, odvetnik v Kozjem in Karl Schmidt, trgovec v Kozjem.

(Stritarja) zbranih spisov je izšel že 8. snopič. Z njim so končane pesmi.

(Okr. načelnik.) Okr. zastop v Kozjem si je izvolil g. dr. Fr. Rauscha za načelnika. Naši nasprotniki se pené vsled tega same jeze ter so se zagnali vanj, kakor bi bili zbesnili. To pa je za-nj le dobro znamenje.

(Nesreče.) V Brebrovniku pri Ormožu je prišlo 2 leto staro dete pod voz, v Oranju pri Sevnici pa je utonil pri kopanju France Jazbec, sin posestnika v Bežjem. V Žusmu si je Val. Kolar po nesreči odstretil 3 prste na roki in je vsled tega izgubil celo roko.

(Toča.) V torek, dne 2. avgusta so imeli točo v Novi cerkvi, v Razdelu, v Novakih, Globočjem, nekaj tudi v Črešnjicah in Plateh. Kar je še silja na polju, vničeno je skoraj do cela.

(V dijaško semenišče Mariborsko) je izmed 42 prošnikov sprejetih naslednjih 8: Živko Janez od sv. Lenarta v Slov. goricah, Hohnec Jožef od sv. Petra pri sv. Gorah, Pečar Alojzij iz Kamnice, Jerovšek Anton iz Slov. Bistrice, Ivane Janez iz Reichenburga, Šmirmavl France iz Jarenine, Kurnik Maks od sv. Ane na Krembergu in Krošelj Fr. iz Kapele pri Brežicah.

(Nagla smrt.) Vlč. g. dr. Jan. Worm, stolni korar v Gradcu je na naglem umrl. Našli so mrtvega v jutro pred umivalnico. Ranjci gospod je užival veliko spoštovanje, izlasti še v Gradcu pri visoci gospodi.

(Visoka starost.) V Braslovčah so pokopali Jožefa Praprotnika, tamošnjega kmeta. Ranjci je doživel 94 let in je bil vseskozi moder in dober katoličan.

(Mariborska „Posojilnica“) je imela mesca julija 1887: dohodkov 32.578 fl. 74 kr., stroškov 28.332 g. 42 kr., toraj skupaj prometa 60.911 fl. 16 kr.

Loterijae številke:

V Gradcu 6. avgusta 1887:	2, 45, 1, 16, 52
Na Dunaju „ „	60, 27, 39, 40, 69

V službo

vzprejme se hlapec v neko župnijsko hišo. Izpoznati se mora pri delu na polju. Plača primerna. Več pri uredništvu „Slov. Gosp.“

Denar dobijo civilne in vojaške osebe, tudi v pokrajinah od 300 gl. naprej za 1—10 let, oziroma se lahko v malih obrokih nazaj plača. Naslov: **F. Gurré, Credit-Gesellschaft, Graz.** 4-25